

સંતભગવંત સાહેબજીની છે માહાભ્યસભર વાણી સદા...

બ્રહ્મસ્વરૂપ પરમ પૂજ્ય ભગતજી મહારાજનો ૧૯૭મો પ્રાગટ્યોત્સવ,
હોળી પર્વ, ૧૩ માર્ચ ૨૦૨૫, મંદિરજી સભા, તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી

આજે બહુ મોટો મહા અલૌકિક દિવસ ! બ્રહ્મસ્વરૂપ પરમ પૂજ્ય ભગતજી મહારાજનો પ્રાગટ્ય દિવસ ! ભગતજી મહારાજના આપણે પ્રત્યક્ષ દર્શન નથી કર્યા; પણ, આપણી પૂજારી ટીમને અભિનંદન આપીએ કે, આજે આપણને તેઓ પ્રત્યક્ષ હોય તેવાં દર્શન કરાવે છે. આવાં આ જે દેખાય છે તેવાં સફેદ વસ્ત્રો અને માથા પર પાઘ ભગતજી મહારાજ પહેરતા ને આવાં દર્શન આપતા. ખરેખર આપણી પૂજારીની ટીમ માત્ર આજે જ નહીં, દરેક પ્રસંગ પર શ્રી ઠાકોરજીની મૂર્તિને સ્નાન બધું કરાવીને પ્રસંગને અનુરૂપ વાઘા-વસ્ત્રોનો શણગાર કરે છે. ભક્તિ હોય, ભગવાનને રાજી કરવાનો ભાવ હોય, મૂર્તિમાં પ્રભુ પ્રગટ છે એવું માનતા હોય તો જ આવી સેવા થાય. ખરેખર શ્રી ઠાકોરજી બહુરાજી છે !

પ્રભુને આશરે રહી, ગુરુની આજ્ઞામાં જીવીએ તો બ્રહ્મસ્વરૂપ અવસ્થાને પામી શકાય છે તે ભગતજી મહારાજે જીવન જીવીને દર્શન કરાવ્યું કે, ‘બ્રહ્મસ્વરૂપ અવસ્થાને પામી શકાય છે.’ હમણાં ભજન ગાયું, ‘જગ આખામાં શોધી રહ્યો...’ એ આનંદ ક્યાં છે ? આનંદ આપણી અંદર છે. હઠ, માન, ઈર્ષ્યાના ભાવોથી ઉપર ઊઠી, કામ-ક્રોધાદિક દોષ રહિત થઈએ એટલે કે દેહભાવથી પર થઈએ તો એ આનંદ આપણામાં જ છે, આત્મામાં રહેલ પ્રભુનો પ્રકાશ ખીલી ઊઠે તો આનંદ, આનંદ, આનંદ ! હમણાં એક ટ્રેન્ડ ચાલે છે કે, આનંદ મેળવવા બાલી, સિંગાપોર, વિયેતનામ ફરવા માટે જાય. આપણે પૂછીએ કે, ‘કેમ ગયા હતા ?’ તો કહે, ‘આનંદ માટે.’ પણ ફરીને પાછા આવે એટલે થાકી જાય ને ઘરે આરામ કરે. તો તમે ત્યાં ક્યું શું ? આખા જગતમાં તમે ગમે ત્યાં ફરો પણ આનંદ અને શાંતિ તો આપણી અંદર જ છે.

માણસ દૂરનું જુએ છે પણ નજીકનું નથી જોતો. ‘વેગળું’ અને ‘ઢૂંકડું’ સૌરાષ્ટ્રના બે શબ્દો છે. ‘વેગળું’ એટલે દૂરનું અને ‘ઢૂંકડું’ એટલે નજીકનું. દૂરનું છે એ ગળ્યું લાગે ને નજીકનું છે એ કડવું લાગે. દૂરનું બધું સારું સારું લાગે. નજીકના જે છે, જેમની સાથે રહેવાનું છે, કામ કરવાનું છે, જીવવાનું છે, એમને ગળ્યા લગાડવાના. દૂરનાને ગળ્યા લગાડીને શું કરવું છે ? પણ, આનંદ બહાર શોધવા જાય છે. ભગતજી મહારાજે જીવન જીવી રસ્તો બતાવ્યો કે, એવા ગુણાતીત સત્પુરુષની અંતરની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થાય તો હૈયામાં શાંતિ અને આનંદના કુવારા છૂટે !

ભગતજી મહારાજ ૧૩ વર્ષ ગોપાળાનંદ સ્વામી સાથે રહ્યા. ભગતજી મહારાજનું નામ ‘પ્રાગજી’ હતું. ભક્તિ બહુ કરતા એટલે એમને ‘ભગત’ કહેતા, એમાંથી ‘પ્રાગજી ભગતજી’ થયા અને પછી ‘ભગતજી મહારાજ’ થયા. ગોપાળાનંદ સ્વામીએ દેહ છોડ્યો ત્યારે આજ્ઞા કરી કે, ‘હે પ્રાગજી ! મેં તને પરમ પદને પામવાના, સાધુતા પ્રાપ્ત કરવાના, અખંડ આનંદમાં રહેવાના જે કોલ આપ્યા છે, તો મારા દેહ છોડ્યા પછી જૂનાગઢના જોગી ગુણાતીત પાસે જજે, મારા આપેલા તે કોલ તેઓ પૂરા કરશે.’ અને પછી બાર વરસ ભગતજી મહારાજ ગુણાતીતાનંદ સ્વામી પાસે રહ્યા. સમર્પિત થઈને ખૂબ સેવા કરી. ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની આંખ ફરકે ને ભગતજી મહારાજનો દેહ ફરકે. તો ગુણાતીતાનંદ સ્વામી રાજી થઈ ગયા. ભગતજી મહારાજને કહ્યું કે, ‘માંગો, માંગો ભગતજી, તમે માંગો તે દઈએ.’ ભગતજી મહારાજને તો સ્વામીને રાજી કરવા સિવાય, સ્વામીના થઈને જીવન જીવવા સિવાય, સ્વામીની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કર્યા સિવાય જીવનમાં કંઈ જોઈતું નહોતું. એટલે તેઓ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની સામું જોઈ રહ્યા ! સ્વામી હસ્યા. પછી બધાને સમજાવવા

માર્મિકપણો બોલ્યા કે, ‘હે પ્રાગજી ! તને એમ હશે કે આ ફાટવાં કપડાં પહેરનાર, બધેથી ભિક્ષા માગી-માગી લાવીને, ધર્માદો ઉઘરાવી-ઉઘરાવીને મંદિરનો વહીવટ ચલાવે છે એ ગુણાતીત મને શું આપશે ? પણ યાદ રાખ, પ્રાગજી ! આ સાધુને ભગવાન વશ છે. અમે કહીએ એમ ભગવાન કરે છે.’ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ કહ્યું, ‘તું માંગતો નથી પણ, તને દરજીનું આટલું સરસ કામ આવડે છે, તો મુંબઈ જા. મુંબઈમાં દરજી કામમાં તને એટલું બધું કામ મળશે કે વર્ષે સાઠ હજાર રૂપિયા મળશે, જા લગન કરજે ને સુખી થઈશ.’ આ વાત કરું છું દોઢસો વર્ષ પહેલાંની. તે વખતે એમ કહેવાતું કે, રૂપિયો ગાડાના પૈડાજેવો હતો. એટલી બધી કિંમત હતી રૂપિયાની.

ભગતજી મહારાજ પણ કેવા ! બે હાથ જોડી ગુણાતીત સામે ઊભા રહ્યા ને કહે, ‘સ્વામી ! તેર વરસ ગોપાળાનંદ સ્વામી પાસે રહ્યો, ઘણાં વરસથી તમારા સાંનિધ્યમાં છું, પણ આ પૈસા, સ્ત્રી, જગત; એમાં સુખ છે એવી વાત મેં કોઈ દિવસ સાંભળી નથી. મારે તો બસ એક આપને રાજી કરવા છે. આપ ક્યાંના વાસી છો ? આપના ધામનાં મારે દર્શન કરવા છે - એ જ મારે જોવું છે, બાકી મારે કંઈ જોવું નથી.’ ત્યારે ગુણાતીત બોલ્યા કે, ‘ભગતજી, એનાં સાધન જુદાં છે, એ માટે ઘરબાર છોડીને અમારી સાથે રહેવું પડે.’ ને ભગતજી મહારાજ પણ એવા શૂરવીર હતા, બધું છોડીને તેઓ ગુણાતીતની સાથે રહ્યા ને અનેક પ્રસંગોમાંથી પસાર થયા, પણ સદાય હસતા રહ્યા. એમનું અપમાન કરનાર, એમને કામમાં ઘોંચપરોણો કરનાર, એમના કાર્યમાં આડખીલીરૂપ બનનાર-એ કોઈનીય સામું જોયા વગર પ્રભુ જ બધું કરી રહ્યા છે, પ્રભુને કર્તા-હર્તા માની અને ભગવાનનું ભજન-પ્રાર્થના ને ગુણાતીતની મૂર્તિમાં રહીને કોઈનાય વિશે ભાવકેરમાં પડ્યા વગર કેવળ ને કેવળ ગુણાતીતની આજ્ઞા પાળવાનું તાનરાખીને જીવન જીવ્યા. જૂનાગઢમાં ને વડતાલ સંસ્થામાં બધાય સંતોમાં ભગવાનધારક સંતો પાક્યા તેમાં સાધુ બાલમુકુંદ સ્વામી, ભગતજી મહારાજ અને જાગા સ્વામી મુખ્ય હતા. સફેદ કપડાંમાં રહેવા છતાં જેમનું હૃદય ભગવું થયું તે ભગતજી મહારાજ !

સંસારમાં હોય કે ત્યાગી હોય, સર્વને માટે પ્રભુ પ્રાપ્ત કરવાનો, પ્રભુમાં રહીને પ્રભુની ભક્તિનો આનંદ માણવાનો મોકો હોય છે. ઈષ્ટદેવ શ્રી

સ્વામિનારાયણ ભગવાનનો સર્વોપરી ભાવે આશરો ને શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન જેમના થકી પ્રગટ છે એવા સત્પુરુષને વિશે આત્મબુદ્ધિ ને પ્રીતિ, બે હાથ જોડી એમની આજ્ઞા પાળીએ, ભક્તોની નિર્દોષભાવે મન-વચન-કર્મે સેવા કરીએ ને ભક્તોમાં સુહૃદભાવ રાખીએ, કોઈની આઘીપાછી, ખટપટ, નિંદા, માથાફૂટમાં ના પડીએ, તો જ્યાં છીએ ત્યાં આપણને પ્રભુધારક બનાવી દે; એવું ભગતજી મહારાજે જીવન જીવીને આપણને બતાવ્યું. એટલે આજે આપણા માટે ભગતજી મહારાજનો જન્મદિવસ બહુ મોટો દિવસ છે ! અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાની વાતો સભામાં જો કોઈએ પ્રસરાવી હોય તો ભગતજી મહારાજે. શ્રીજી મહારાજ પોતાનું મૂળ અક્ષરધામ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીને લઈને પધાર્યા, ઘણી જગ્યાએ શ્રીજી મહારાજ પોતે બોલ્યા છે કે, ‘ગુણાતીતાનંદ સ્વામી અમારે રહેવાનું અક્ષરધામ છે. એમના થકી અને એવા સાધુ થકી આ પૃથ્વી પર અમે અખંડ રહીશું, રહીશું ને રહીશું.’

શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને પોતે ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની ‘મૂળ અક્ષરબ્રહ્મ’ તરીકે ઓળખાણ આપી છે. એ વાત ભગતજી મહારાજે શાસ્ત્રીજી મહારાજને કરી. શાસ્ત્રીજી મહારાજે પોતાના ગુરુ વિજ્ઞાનાનંદ સ્વામીએ દેહ છોડ્યા પછી ભગતજી મહારાજને ગુરુ તરીકે સ્વીકાર્યા. શાસ્ત્રીજી મહારાજ સંસ્કૃતના પ્રકાંડ પંડિત હતા. એમનું નામ યજ્ઞપુરુષદાસજી, પણ સંસ્કૃતમાં શાસ્ત્રી બનેલા, શાસ્ત્રોનો ઊંડો અભ્યાસ એવા વિદ્વાન વક્તા હતા. ભગવાં કપડાંધારી સાધુએ, સફેદ કપડાંમાં ભગતજી મહારાજને પોતાના ગુરુ તરીકે સ્વીકાર્યા. અત્યારે તો કંઈક સહેલું છે, ત્યારે તો બહુ અઘરું હતું. ગુરુ ભગવાં કપડાંવાળાં જ હોવાં જોઈએ. કેટલી ઊંચી સ્થિતિવાળા ભગતજી મહારાજ હશે ને કેટલી ઊંચી સ્થિતિવાળા શાસ્ત્રીજી મહારાજ હશે કે, હજારો-લાખો સાધુઓની વચ્ચે, લાખો હરિભક્તોની વચ્ચે ભગતજી મહારાજને ઓળખ્યા ને ભગતજીનો ગુરુ તરીકે સ્વીકાર કરી, તેઓનું સેવન કર્યું ! અને ભગતજી મહારાજે અક્ષરપુરુષોત્તમની શુદ્ધ ઉપાસનાની વાતો કરી. એ શાસ્ત્રીજી મહારાજ કહે, ‘મારા જીવનનું ધ્યેય-મિશન અક્ષર-પુરુષોત્તમની શુદ્ધ ઉપાસના પ્રવર્તાવવાનું છે.’ અને એ પ્રવર્તાવવા માટે શાસ્ત્રીજી મહારાજને ખૂબ તકલીફો પડી, ઘણો ભીડો પડ્યો, ખૂબ અપમાનો થયાં, પણ એમને મન

ગુણાતીત સત્પુરુષની
અંતરની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થાય તો
હૈયામાં શાંતિ અને
આનંદના ફુવારા છૂટે !

ગમે એવા સંજોગોમાં
ભગવાન ને ભગવાનના ભક્તોનાં
ગુણગાન ને મહિમા જ ગાવાં છે.
અને જ્યારે પણ સેવા કરવાની તક મળે ત્યારે
મન-કર્મ-વચને નિર્દોષભાવે સેવા જ કરવી છે.
તો ભગવાન રાજી, રાજી ને રાજી !

એવું કંઈ હતું નહીં. એમને તો એક જ હતું કે, મારા ગુરુ ભગતજી મહારાજે ઉપાસનાની જે વાત કરી, એનું પ્રવર્તન કરવું છે. સ્વામિનારાયણ ભગવાન અને મૂળ અક્ષરબ્રહ્મ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીને ‘મધ્ય મંદિર’માં શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ સ્વરૂપે પધરાવવા છે. ‘મધ્ય મંદિર’ એટલે સેન્ટરમાં અક્ષરપુરુષોત્તમની મૂર્તિઓ પધરાવવી છે એવો શાસ્ત્રીજી મહારાજે સંકલ્પ કર્યો. અને એ સંકલ્પ પૂરો કરવા છેવટે શ્રી કૃષ્ણજી અદાની આજ્ઞાથી વડતાલ મંદિર છોડીને બહાર નીકળી ગયા અને અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાનું પહેલું મંદિર બોચાસણમાં કર્યું. મધ્ય મંદિરમાં અક્ષરપુરુષોત્તમ સાથે અનાદિ મહામુક્ત ગોપાળાનંદ સ્વામીની મૂર્તિ, આમ, ધામ-ધામી-મુક્તની મૂર્તિઓ પધરાવી અને અક્ષરપુરુષોત્તમની શુદ્ધ ઉપાસનાના પાતાળે પાયા નાંખ્યા.

ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજે એ કાર્યનું અદ્ભુત જતન કર્યું ! કોલેજમાં ભણતા હજારો યુવાનોને બાપાએ પોતાનાં હેતુ-પ્રેમમાં બાંધીને ઉપાસના સમજાવી તેમાંથી ઘણા યુવાનોને ઉપાસનાના કામમાં જોડવા ભગવાંધારી સાધુ બનાવ્યા, વ્રતધારી સંતો બનાવ્યા અને પરણ્યા એ એકાંતિક ગૃહસ્થોને પણ એ કાર્યમાં પરોવ્યા. ૧૯૦૭માં અક્ષરપુરુષોત્તમની ઉપાસના પ્રવર્તાવવા માટે બી.એ.પી.એસ. સંસ્થાની સ્થાપના થઈ. ૧૯૦૭થી આજે ૨૦૨૫, તમે જુઓ તો ૧૧૮ વર્ષે સમગ્ર વિશ્વમાં અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના પ્રસાર પામી છે. પણ એના પાયામાં આપણે જોઈએ તો ભગતજી મહારાજ છે. એ ભગતજી મહારાજના પ્રાગટ્યનો આજે મોટો મંગલકારી દિવસ !

બીજો લોળિકાનો દિવસ. પ્રલ્લાદ હિરણ્યકશિપુ રાજાને ત્યાં જન્મ્યા. હિરણ્યકશિપુ રાજા આપણા જેવો સામાન્ય માણસ જ હતો. પણ જે માણસ ભગવાનના ભગતને દુઃખ આપે, જે માણસ બીજાનાં દુઃખમાં આનંદ માણે, જે માણસ બીજું સારું કામ થતું હોય એમાં ઘોંચપરોણા કરે, જે માણસ ખટપટ-નિંદા-માથાકૂટ કર્યા કરે એ આસુરી વૃત્તિવાળા, નકારાત્મક શક્તિનાં સાધન કહેવાય. અને જે ભગવાનની ભક્તિ કરતા હોય, બીજાનાં આંસુ લૂછતા હોય, સારા કામમાં મદદરૂપ થતા હોય, સર્વનાં ગુણગાન ને મહિમા ગાતા હોય, એ માનવદૈવીશક્તિનાં સાધન કહેવાય. અહીંયાં જે બધા હાજર છે એ સૌ દૈવીશક્તિનાં સાધન છે, યાદ રાખો ! પ્રલ્લાદ ભક્તિ કરે એ

હિરણ્યકશિપુને જરાય ગમે નહીં, કહે, ‘પ્રલ્લાદને ભક્તિ છોડવાનું સમજાવો અને એ ના માને તો છેવટે એને મારી નાખો પણ મારી સામે એ ભજન કરવો જોઈએ જ નહીં.’ પ્રલ્લાદ ના માન્યો ને એને મારી નાખવાના ઘણા પ્રયત્નો કર્યા, પણ બધી રીતે ભગવાને પ્રલ્લાદની રક્ષા કરી. છેવટે હિરણ્યકશિપુની બહેન એટલે પ્રલ્લાદનાં ફોઈ લોળિકા તપસ્વિની છતાં આસુરી વૃત્તિનાં વાલક હતાં. એમણે કહ્યું કે, ‘મેં તપશ્ચર્યા કરીને અગ્નિદેવનું વરદાન લીધું છે કે, અગ્નિ મને બાળે નહીં. એટલે લાકડાનો ઢગલો કરો અને એમાં પ્રલ્લાદને હું ખોળામાં લઈને બેસી જઉં પછી ઢગલો સળગાવો એટલે પ્રલ્લાદ બળીને ભસ્મીભૂત થઈ જશે. મને તો અગ્નિ બાળશે નહીં એટલે હું હેમખેમ બહાર નીકળીશ. આપણે લોળી કરીએ છીએ એવો લાકડાનો મોટો ઢગલો કર્યો. એમાં લોળિકા પ્રલ્લાદને ખોળામાં લઈને બેઠી. આખા ગામમાં સોપો પડી ગયો. અરે આ લોકો નાના છોકરાને અગ્નિમાં સળગાવી દેશે. સર્વમાં વિષાદ છવાઈ ગયો. સાંજે જ્યારે અગ્નિ ભડભડ સળગ્યો ને અગ્નિ ઠાર્યો ત્યારે પ્રલ્લાદ જીવતા નીકળ્યા ને પેલી લોળિકા બળી ગઈ, તમે જુઓ તો ! ભક્ત પ્રલ્લાદનો વિજય થયો એટલે લોકો એટલા બધા ખુશ થઈ ગયા કે, કાદવ-કીચડ કરી સામસામે રમ્યા એને આનંદ પર્વ ધુળેટી ઉત્સવ કહ્યો. કોઈએ પૂછ્યું કે, ‘આ લોળિકાને ભગવાને વરદાન આપ્યું હતું કે, તને નહીં બાળું તો એને કેમ બાળી ?’ ત્યારે ભગવાને જે જવાબ આપ્યો એ આપણે યાદ રાખવા જેવો છે. કહે છે, ‘મારું વરદાન સાવ સાચું હતું, પણ મારું બીજું પણ વરદાન છે કે, કોઈ મારા ભક્તને દુખવે તો મને ચીડ થડે.’ અને પ્રલ્લાદ જેવા અખંડ ભગવાનનું ભજન કરતા દીકરાને લોળિકા સળગાવવા બેઠી તો એ અગ્નિ પણ લાચાર થઈ ગયા. લોળિકા ભલે સળગી જતી પણ ભક્તના સળગવો જોઈએ. લોળિકા એટલે બળી ગઈ.

ગમે એવાં વરદાન, ગમે એટલાં ઐશ્વર્ય, ગમે એટલા પ્રતાપ, ગમે એટલો તમારામાં પાવર હોય પણ ભગવાન કે ભગવાનના ભક્તને જો દુખવો, ભગવાન કે ભગવાનના ભક્તનો અભાવ-અવગુણ લો, ભગવાન કે ભગવાનના ભક્તની માથાકૂટ કરો તો ભગવાન કહે, ‘અમે રાજી થઈએ જ નહીં.’ એટલે એ વસ્તુ નહીં કરવાની. આપણે ગમે એટલા દોષી હોઈશું તો ભગવાન કહે, ‘નો પ્રોબ્લેમ. તમે જેવા છો એવા અમે તમારો સ્વીકાર કર્યો છે,

પણ બીજાની માથાકૂટ કરી તો તમારે પ્રોબ્લેમ.' આજે ભગતજી મહારાજના પ્રાગટ્યદિવસે આપણે નિશ્ચય કરીને જઈએ કે, ગમે એવી પરિસ્થિતિ, ગમે એવા સંજોગોમાં ભગવાન ને ભગવાનના ભક્તોનાં ગુણગાન ને મહિમા જ ગાવાં છે. અને જ્યારે પણ સેવા કરવાની તક મળે ત્યારે મન-કર્મ-વચને નિર્દોષભાવે સેવા જ કરવી છે. તો ભગવાન રાજી, રાજી ને રાજી ! તો આવું જીવન જીવવાની આપણને અત્યારે તક મળી છે.

આપણે ભગવાનના થઈને ઓનેસ્ટલી ને સિન્સિયરલી જીવન જીવીએ તો યાદ રાખો, ભગવાન કહે, 'કોઈ વાતે હું તમને દુઃખી થવા દઈશ નહીં.' એમના થઈને જીવન જીવવું એટલે ? અઠવાડિક સત્સંગસભા નિયમિત કરવાની, ના થતી હોય તો આપણે ચાલુ કરવાની. અડધો કલાક ધૂન કરવી. સંપ-સુહૃદભાવ-એકતા રાખી, હળીમળીને ભક્તિ કરવી. અને જે પણ કમાતા હોઈએ એનો દસમો-વીસમો ભાગ ગુરુ આજ્ઞાએ ભગવાનના કાર્યમાં વાપરીએ અને કોઈની ખટપટ-માથાકૂટ-નિંદામાં પડીએ નહીં; એ ભગવાનના થઈને જીવન જીવ્યા કહેવાય. એવા જે નિષ્ઠાવાન ભક્તો છે એને 'વચનામૃત ગઢડા પ્રથમ ૩૭' પ્રમાણે મહારાજે ૧૧ ઈલકાબ આપ્યા. આવા જે ભક્ત છે એમની ચરણરજને તો ભગવાન કહે, 'અમે માથે ચઢાવીએ છીએ. એમનાં દર્શનની તો અમને પણ તાણ છે. એમની સેવા કરનાર અમે મોકલીએ છીએ.' એટલા બધા સ્વામિનારાયણ ભગવાન રાજી થાય. ભગવાન રાજી થતા હોય તો આટલું કરવામાં કંઈ તકલીફ છે ? આપણે સુખ, શાંતિ, સમૃદ્ધિ મેળવવા માટે કેટલો દાખડો કરીએ છીએ. આ મુંબઈવાળા તો ટ્રેઈનમાં જે અથડાય છે તમે જુઓ તો ! ખેડૂત કેટલા બધા તાપમાં કામ કરતા હોય છે ! નોકરી કરનાર નોકરી કરતા હોય. વ્યાપાર કરનાર કેવા માણસો જોડે કકળાટ, કંકાશ કરતા હોય; એના બદલે આ સહેલું છે કે નથી ? પણ પેલામાં સ્વાદ આવે છે એટલે આ નથી કરી શકાતું. એ આપણી માણસની અવળાઈ છે. સંતોને આપણી અવળાઈ કાઢવી છે. સંતો આપણને હેતુપ્રેમ કરે, આપણને ફોસલાવે તો તેમાં સંતોને શો ફાયદો છે ? કોઈ ચેક આપે તો અશ્વિનભાઈ ભાઈલાલભાઈના ખાતામાં જમા થવાનો છે ? એ તો ઠાકોરજી લેશે એટલે કે, ટ્રસ્ટમાં જમા થશે. સંતો પોતાની પાસે કાંઈ રાખતા નથી. તમે જે આપો એ ભગવાનના ચરણરવિંદમાં ભગવાનને

પહોંચાડે છે. અને ભગવાનને પહોંચ્યું એ સત્કર્મ થયું. એટલે સાધુ દ્વારા કામ કરવાનું. સાધુ ભગવાનમાં રહે છે, અને સર્વને ભગવાનમાં જોડે છે. એવા સાધુ જ્યારે આપણા જીવનમાં આવે ત્યારે એમનો મહિમા સમજીએ.

આજે આપણે બ્રહ્મસ્વરૂપ ભગતજી મહારાજના પ્રાગટ્યોત્સવની ઉજવણીની સાથે બીજા એક કાર્યક્રમમાં પણ સહભાગી થઈશું. અખંડ ભારતના શિલ્પી, લોખંડી પુરુષ, તપસ્વી, જે ઓના હૈયે સદાય દેશવાસીઓની કેવળ હિતની જ ખેવના રહી છે, તે માટે જ કાર્યશીલ રહ્યા છે તેવા ભારતના પનોતા પુત્ર પરમ પૂજ્ય સરદારશ્રી વલ્લભભાઈ પટેલની ૧૫૦મી જન્મજયંતી સમગ્ર ભારતવર્ષ અને વિશેષ રીતે આપણું ગુજરાત ઉજવણી કરી રહ્યું છે, તેમાં આપણે પણ જોડાઈશું.

આપણા માટે આનંદની વાત એ છે કે, આપણા સરદાર સાહેબ સનાતન હિન્દુ ધર્મમાં પરમ શ્રદ્ધા ધરાવતા અને શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના આશ્રિત એવા કરમસદના પરિવારમાં જન્મ્યા હતા. તેઓના પિતાશ્રી શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના દૃઢ આશ્રિત સાથે બ્રહ્મસ્વરૂપ પ.પૂ. શાસ્ત્રીજી મહારાજના શિષ્ય હતા. પ.પૂ. સરદાર સાહેબ કહેતા કે, 'ભારતવર્ષના નાગરિકો જો શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને આપેલ 'શ્રી શિક્ષાપત્રી'નો અમલ કરે તો દેશની તમામ કોર્ટોનો ૪૦ ટકા કાર્યભાર ઓછો થઈ જાય.'

આવા શ્રી સરદાર સાહેબના જીવનને રજૂ કરતા એક નાટ્યસ્વરૂપે સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ આપણા આત્મીય સ્વજન પૂ. કનુભાઈ પટેલ અને તેમના કલાકાર ભાઈઓએ 'ગુજરાતની ગૌરવગાથા : વલ્લભથી વિશ્વપ્રતિમા સુધી' નામથી તૈયાર કર્યો છે, જે આપણી શ્રી સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટીના સાથ-સહકારથી બધે ભજવીને આ ઉજવણીમાં સહભાગી બન્યા છે. તો આપણે પણ આપણા કાર્યક્રમમાં આ સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ પૂ. કનુભાઈ, વાઈસ ચાન્સેલરશ્રી પૂ. નિરંજનભાઈ અને શ્રી સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટીના સૌજન્યથી સામેલ કર્યો છે. તો તે જોઈને આપણે પણ આપણા લોકલાડીલા પ.પૂ. શ્રી સરદાર સાહેબની ૧૫૦મી જન્મજયંતીની ઉજવણીમાં સહભાગી થઈ ભક્તિ અદા કરીશું. સૌ રાજી રહેશો.

બોલો સહજાનંદ સ્વામી મહારાજની જય !

સાધુ ભગવાનમાં રહે છે,
અને સર્વને ભગવાનમાં જોડે છે.
એવા સાધુ
જ્યારે જીવનમાં આવે ત્યારે
એમનો મહિમા સમજીએ.

